

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponta, a vasárnap és péntek kivételével.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Szerda, május 27.

101. szám

Debreczen, május 27.

Elmondhatjuk a 19-ik századról, hogy az emberi nem fejlődésének dus tavaszaként szerepel. Mint mikor a növényzetre kedvezőtlen zord és hideg idők járnak, s láthatni a csenevész várakozást melylyel az egész természet jobb időkre áhít, s megem indul, hanem csak teng, vegetál, míg egyszerre kiderül, elkezd a nap az ő termékenyítő erejét szórni „mikor aztán egyszerre minden növénynek indul, s aonyit fejlődik tiz nap a att, mint amennyit azelőtt hónapok a att fejlődött. Ilyen tavaszi napja az ember-nem fejlődésének a mai 19-ik századunk. Az emb riség fejlődése idáig ugy-zólván csak tengődés, vegetálás volt, mert hideg zord időjárás gyakorolt rá befolyást; más volt a gondolkodás, a felfogás, és a fejlődés feltételeinek észlelete; évszázadok működtek a humanizmus isteni és keresztényi törvényeivel szemben, avagy ellenkező irányban. Egymást üldözték a fajok, a nemzetiségek, a vallások, s habár ezen üdözések sebei nem hegedtek is még be egészen a f. jó érzékenysécsilapodása mégis napról-napra érezhető; s ha bár faj, nemzetiség és vallás, még mindig különleg-s jeleget kölcsönöznek az egységes emberiség családjának, a lárkör sebessén és határozottan tisztul, s ma már csak a műveletlenebb lelkeknél van meg a régi gyűlöletnek maradványa, de a valódi és igazi műveltség, ember és ember közt csak annyiban tesz különbséget amennyiben egyik ember a másiktól, minden faji, nemzetiségi avagy vallási jellegtől eltekintve különbözik: például jellemben, tudományban, érdekekben sat. Es hogy az isteni, a józan ész által végre teljes valóságában felfogott, s lakjaitól szaturált keresztényi humanizmus mily mérvekben kezd terjedni az emberiség egységes családjában, egyes jelek, mint fokmérők, megczáfolhatlaul tanusítják. Nehogy azonban a magyar-azok általános-ágába nagyon is bele menjünk cikkünknek ez időszéri céljára, az országos antiszemita párt bomlására térünk át:

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcaja.

NYOMRÓL NYOMRA.

(Beszély.)

Irta: Vértési Arnold

(Folytatás.)

— Nos hát így? ...
— Így meg volna magyarázva minden, ha nem fordult volna meg valaki a Bábó-may Mihály szerepében Budapesten. Ezt aztán nem lehet már olyan természetes okokból megmagyarázni.

Valóban erre Szikszay Lénárd ur sem tudott magyarázatot találni. A rókaprémés bekecs s a széttépett levél, melyet a Hungá-ban találtak, félremagyarázhatlan tanúságot tettek itt világos, kétségbevonhatlan félrevezetési szándék forgott fönn s e félrevezetés csak a gyilkosoknak állhatott érdekében. Ki akarták kerülni azt, hogy idáig ne has-son a gyanu s itt ne törtéjék kutatás;

— A rókaprémés bekecs rajta volt Bá-bolnay Mihályon azon délután, mikor eltűnt? — kérdezte Szikszay Lénárd.

Erre nézve és még egyebekre Regéczy Emma kisasszonytól szerettém volna föl-világosítást kérni, — viszonzá a szolgabíró; — de a rémülettől, mikor megtalálták völe-géyü holttestét kertjük mögöt, ideggörösö-ket kapott s még most is ágyban fekvő be-teg. Nem is esoda. Képelem azt az ijedsé-get. Egy betűt ugy sem mondhatna semmi lényegest, Szülői elmondták a mit ő mond-hatna.

— Van Regéczyeknek valakire gya-nujok?
— Senkire. Ők nem tudnak senkit, akire gyanakodhatnának:

En valóban nem tudom mi szolgálhat nemzeti művelődésünk és haladásunk nagyobb dicsőségére, az országos kiállítás-e vagy az antiszemita párt bomlása? Mert míg a kiállítás munkás fejlődésünknek ily rövid idő alatti bámulatos diadláról tesz tanúságot, nem kevésbé bámulatos az a diadal, melyet nemzeti felfogásunk és józanságunk, a művelt nem-zetek műveltséghez való csatlakozásunk és emelkedésünk, az országos antisemita pártnak, a sötét századok hátra maradt sötét föltjának, hazánk egéről való szét-foszlásával tanusit. Ez i egy oly diadal uraim, mint a városligeti fényes csarno-koknak kincsekkel tömött csoportja; éppen oly brilliánt ez ama koronában melyet haladásunk szelleme államunk ki-emelkedő homlokára fűz, mint amiz e is-merés, melylyel a művelt világ kiállítá-sunknak adózott: mert a diadal most már teljes!

Az elmaradt magyar nemzet nem-csak iparával, művészetével, gazdaságá-val igyekszik utólrni Európa műveltségét, de felfogásával, gondolkodásával is; hogy haladása közben mennyire tisztult, salak-talanodott; hogy mennyire lehullt róla a szellemi szegénység minden szeméjé; hogy nemzetiségi pantheonja a rözse kunyhóól mily márvány palotává emel-kedett, legfényesebben bizonyítja ama kialudt kanóc, mely az antisemita párt által lett kö-zénk dova, de ime, amely gyulékony gízgázra már-már a'ig talál-ván, a humanizmus századának üdvére és dicsőségére; haladásunk fenyének tisztulására mint fölt, mint gyújtogató és mint embertelen szer, minden igazi mű-velt és józanan gondokozó hazafi örö-mére megszünt lenni!!

Jókai Mór beszédei.

— A „Concordia“ bécsi írók egyesületének budapesti látogatása alkalmából. —
I.
(A főváros lakomáján.)
Tisztelt uraim: Hangom, — a mint észrevehették — rekedt, s így szívem szavá-val kell beérniök, (Hoch! Eljenzés.)
Igen prózai és nagyon józan pohárkö-

— Tehát eddig csak az inas ellen for-dul elő a gyanu?
— Csak.
— De nem hallotta szolgabíró ur, hogy azt példátlan becsületesség? embernek ismer-ték az egész környéken?
— Hallottam. Sajnálom. De nagyon nyomoz okok szólnak ellene.
— S ha nem vall?
— Vallani fog. Tessék csak rám bizni: vallani fog. Elhozatom a mátrai járási csend-biztot; ez majd kivallatja.
— Ön felelős lesz egy ártatlan ember kinszásáért.
A szolgabíró vállat vont.
— En szép szóval kértem őt. Hogy milyen módon tőri meg a csendbiztos a ko-noltságát, nem akarom tudni. Nekem elég, hogy meg-tőri.
Másnap már ott volt a félelmes csend-biztos.
Eleinte ő is szép szóval kezdte: „édes fiam,“ „barátom.“ József makacsul jhalgatott Akkor a csendbiztos intett a hátulálló pan-durak s az végig vágott egy súlyos korbács-csai a fogjog, ugyhogy a korbács vége az arezába vágott s félképét mindjárt elbori-totta a vér.
— Fogsz e most vallani, gazember? — harsogott a komiszáros hangja.
A vallatott intett a kezével, hogy igen.
Sokáig nem birt szóhoz jutni, torka göresösen esuklott s szeméből sürűn hullt a köny. Az öreg ember ifjádalma még a ke-gyetlen jelenetekhez szokott nyers pandur-t is meghatotta. Valami oly rettenetes fájdal-om volt az. A pandur sejtette, hogy az öreg embernek valami más fáj, nem csak az ütés maga.

szöntést akarok mondani. — (Hört! Hört! Halljuk!)

Avagy kinek is lehetne kedve költői kedélyeskedésre, akkor, a midőn a világ legnagyobb költője ravatalon fekszik, s midőn maga a költészet muzsája némán elfátyolozza magát.

De még más alapos okunk is van arra, hogy ezuttal minden költői ömlengést kerül-jünk. E hely, hol jelen ünnepélyünket üljük, ay ipar tere, diadalmas csatamezeje az anyagi teremtesnek.

A napokban, midőn itt mint kiállító megjelentem, azt kérdeztek tőlem: ugyan mit keresnek az írók itt, az iparosok közt? Mivel járulnak önök ahhoz a nagy hatalmas gépezethez, mely csupán tényekből és föld anyagból áll, — mit adnak hozzá önök, kiknek munkája szellemek világába való?
Hát uraim, e haladás nagyszerű gépe-zetéhez mi az olajat szolgáltatjuk, (Elénk hochok. Eljenzés.) Es ez olajat oly pazar bőséggel adták önök, mintha csak a bibliai asszony félretett olajos korsójára akadtak volna valahol. (Elénk derűtségek.)

Kevésell a kiállítás megnyitása előtt meglátogatott egy jó barátom, ki jobbára külföldön tartózkodik, s jóakarólag a követ-kazó figyelmeztető kérdést intézte hozzám Hiszen jó, megtettetek mindent, a mi ember-től telik arra, hogy kiállítások sikerüljen, de hát nem feledkeztek e meg a földolgo-ról, megütötték e a nagy dobot, — van-e reclame?
„Mire nekünk a reclame — válaszolám — hiszen mi nem kérünk egyebet, csak igaz-ságosságot, ezt pedig colegánk bizonynyal kéretlenül is ingyen megadják.“ (Elénk felki-áltások: So ist! Ugy van!)

Az én expertus Rupertusom kinevetett s ott hagyott eszményi világnézeteimmel.

Es ime, uraim, az az eszmény diadal-masan megtestesült Európa egész íróvilága, az egész „hatodik nagyhatalmasság“ csak el-ismeréssel és a dicséret szavával nyilatkozik ipari működésünkről, egyetlen kirívó hang sem emelkedett. Es e szellemi phalanx élén éppen az osztrák íróvilág állott (Eljenzés), melynek egyhangu méltatása már az igazsá-gosság mérvét is meghaladta, mert fogyatko-zásainkat éppen nem nézte, hanem a kiállításunk-nak csak verőfényes oldalára voltak szavai. (Eljenzés) Es e szavak nem csak a szív, de egyszersmind a meggyőződés szavai is valá-nak. A mivel nekünk kedveskedtek, az több a szeretetnél, az már becsülés. (Tetszés Eljenzés.)

Es most azt hiszem, mindnyájunk érzel-meinek adok kifejezést, midőn kinyilatkozta-

Ah, ha beláttak volna e büszke, érzé-keny lélek mélyébe! De fiki keressett volna egy oly érzelmeket egy inas lelkében?
A csendbiztos várta míg a fogoly meg-szólal.
— Mindent elfogok mondani, a teljes igazságot, — szölt az halkan, végtelen szo-morun; csak papirost tintát, tollat kérek hogy leirhassam.
— Jól van, édes fiam, — szölt a csend-biztos; — örülök, hogy mégis csak eszedre tértél.
Adatott neki papirost és írószert s visszakísértette őt a börtönbe.
— Aztán a teljes igazságot! Hallod-e? kiállított utána.

XI.
Ez délután történt.
A csendbiztos még gyertyát is adatott be a rabnak, hogy ha fönn akar maradni este, hát jó sokáig irhasson.
Irt is, mert az ablakról lá-ták, hogy a gyertya sokáig égett bent.
Reggel mikor bement a pandur, ott látta az asztalon az írást, de a rabot nem látta az első perczben.
— Héj, hol vagyunk? — kiáltott rá.
— Akkor vette észre, hogy az em-ber ott áll a szögletben és nem mozdul.
A pandur megdörzsölte szemét. A szoba homályos volt, ő meg a világosságról jött s nem jól látott az első pillanatban.
De nini mit lát most! Teremtő szent isten! Az az ember nem is áll, hanem lóg ottan Egy tenyérnyi üresség van meg a talpa alatt.
Ott lóg a szögön, a hová a rabok tar-tarisznyáikat szokták akgatni. Fölakasztotta magát a zsebkendőjére. Ni, már egészen hi-deg!

tom, hogy ez a becsülés kölcsönös. (Elénk helyeslés. Hoch! Hoch!)

Szívesen és köszönettel ismerjük el, hogy Bécs mestere Budapestnek és hogy az osztrák ipar az első felsőbb iskolája a mi énknek és Ausztria felvirágzásában csak Magyarország felvirágzásának mintaképet látjuk; sőt az antithesisek is megvannak arra, hogy egymást kiegészítsük: amennyiben vevő és eladó bizonynyal antithesisek, de csak ketten együtt alkotnak egy vásárt. — (Elénk tetszés.)

Es ennek tudatához az idők kényszere juttatott. Mai napság, mikor még baráti ke-zek is oly súlyos csapásokat, mérnek ránk, sokkal erősebben vagyunk arra utalva, hogy segédkezet nyujtsunk egymásnak (Helyeslés); és minden nyomás, mely kívülről jó, annál szorosabbra fűzi érdekeinket. (Elénk tetszés és helyeslés. Hoch!)

Es a monarchia két fele közt fennálló kölcsönösége a becsülésnek: esemény. (Ugy van! Ugy van!)

Legyenek áldottak azok kezei, a kik ilyet birtak létrehozni: a munkások kezei. (Ugy van!) Igen uraim, a munka a valódi világnyelv (Ugy van! Ugy van!) a munka az igazi világpolitika (Ugy van), a munka a valódi világvallás. (Elénk helyeslés.)

Es most, mitűn ugy vélem, hogy mint iparos és politikus mindnyájunk érzelmeit fejztem ki, bátor leszek egy külön moti-vumra: az íróéra térni. (Halljuk! Hört! Hört!)

Előttünk, a Parnassus magyar munká-sai előtt, kiket szük nyelvterület korlátoz, csak a német irodalom áll szabadon, hogy rajta a világba juthassunk. Nyílt tenger, melyen át gyakorlott kormányosok vezetnek, — kiket földitőknek neveznek (Tetszés) — oda, a hol biztos kikötőkre találunk, melye-ket kiadóknak neveznek (Tetszés) és találunk egy népet, mely minket lelkesedéssel befogad. (Hoch!) Való, hogy imitt amott más idegen nemzetek megizelitenek egyet-mást a miénk-ből, de a németek nyelvnek minket. A várva várt kannibálok! (Elénk, hosszas derűtségek.)

Es ezért is szívesen lerovom köszöne-tünk adóját jelenlévő vendégeinknek és colle-gáinknak. (Eljenzés.)

Es most, mutáu indokaimat rekedt han-gon, tört németésséggel (Elénk Hochok) és bor-zasztó prosában (Hoch! hoch!) előadtam volna a pohár köszöntésre térek. (Hört! Hört! Halljuk!)

Kívánom, hogy a „Concordia“, mely min-ket látogatásával tisztelt meg és pár nap mulva elválik tőlünk, sokáig és szerencsésen éljen és működjék!

Az bizony egészen hideg volt már, egé-szen meg volt merevedve. A fölött többé semi ember fiaúak nincs hatalma. Elment oda, a hol az örök igazság bírása lakik; a földi bírának csak azt az iratot hagyta hátra, mely ott fekszik az asztalon s így hangzik:

„A mindenható isten színe előtt fogok állni nem sokára. A mindenható isten nevére esküszöm, hogy mindaz szóról szóra igaz, a mit itt leírok, és vallom és hittemmel bizonyi-tom, hogy abba nincs semmi hazugság, mert az isten elé megyek és ott mindnyájunknak igazat kell mondaní.

Kérem az én teremtetmet, ne számítsa be ez utólsó cselekedetemet s vegye irgal-masan magához szegény bűnös lelkemet, mert övé a kegyelem és én igyekeztem az élet utain mindig becsületben járni, de meg-szállta szívemet a gonosz indulat. Jézusom, légy kegyelmes hozzám! Nem élhetek mert meg vagyok gyalázva.

Arczul ütöttek és megkorbácsoltak Nem élhetek. Nem élhetek tovább!

Ez az igazság, a mit mondok. A tiszta igazság. Es semit se mondok a mi nem igaz Meg kell halnom, mert a gyalázat retenebb mint a halál.

Es ezt gondoltam ebben a perczben is, mikor uram megütött. Meg kell halnom. Ha-nem aztán jött a gonosz lélek s azt mondta miért halj meg te? Miért nem ő? Es én azt gondoltam magamban: meg kell halni vagy nekem vagy ő neki!

(Vége köv.)

(Elénk éljen!) Az a concordia pedig, melyet ti nálunk meghonosítottatok, a német és magyar iróvilág e concordiaja örökké éljen! (Szünni nem akaró Hochok, éljenés és taps.)

II.

(Az írók és művészek társaságának bankettején.)

Az első poharat, (A jelenlevők felemelkednek helyeikről) nem csupán abból az igen tiszteletreméltó hagyományos szokásból, hogy a magyar ember a legelső poharat a legelső magyarnak valóban szívünk dicsejtálja azt, hogy minden örömeinknél minden nagyobb nemzeti ünnepeinknél, legelőször lássuk magunk előtt annak képét, ki nemzetünk államalkotója és kulturális missziójában a leghatalmasabb tényező (Éljenés.) A koronás király Magyarországon nemcsak a legelső magyar ember, ő a legelső magyar ur is (Éljen hűlyeség), ki fejedelmi jövedelmét fejedelmi kézzel osztogatja vissza mindennél is hol nemzetünknek, hazánk szellemi és anyagi emelésére, magasra vannak kitűzve a célok, és ezért mi nálunk a leg-nemesebb érzelmekből a hazaszeretettől és a király iránti hódolattól kifolyó és ezektől elválaszthatlan érzés dicséjtálja, hogy poharat emeljünk érte mindanyiszor, valahányszor nemzetünk ünnepeit ül és kívánjuk istentől, hogy adjon királyunknak Vilmos császári magas életkort, dicsőséget és hatalmat, hogy élje meg imádatunk tárgya, felséges királyasszonyunk oldalán az utána következő nemzedékeknek föléledését, melyeknek hivatásuk lesz azt a missziót, melyet egy ezredév befolytalan hagyott, az új ezredév kezdetén boldogabban befolytathatni. Isten tartsa meg királyasszonyunkat boldogan sok éven át.

Elénk hosszas éljenés követte Jókai és szavait. A lelkesült tetszészaj lecsillapulta után németül így folytatta.

A ki magát szeretni akarja, első feltétel, hogy ismerje meg magát. Nálunk eddig épen ez az első feltétel hiányzott, egyéb minden megvolt. Valljuk be hogy mindkét részről éppen kapóra jó egy kis felfedezési utazás a szomszédban (Derültség). Végre is egy monarchia népeinek, ha semmit sem várhatnak másról mint önmaguktól, egymást meg kell ismerniök, hogy egymást becsülhessék és tisztelhessék. (Ugy van! Ugy van! Brávó! Azon áldásos eszmét, hogy a monarchia népei egymást szóban és képen megismerhessék, egy dicső szellem megértette és a valószínű küszöbére vezette. És a nélkül, hogy féltékenyek lennének egymásra, büszkén nevezük ö magunknak, legyünk bár, akármelyik nemzetiség fia. (Éljen éljenés. Hoch!

És ő viszont nagylelkűen collegának mondja magát, ő, a monarchia jövő uralkodója, Rezső főherceg. (Éljen lelkes éljenés, Hoch! Taps.)

Biztosíthatom önöket uraim arról, hogy fenséges urunk tölle ép oly olyan ékesen és szellemesen ír magyarul mint németül. (Éljenés) és gondolatainak, eszméinek bőségét kipróbált írók megirigylhetnék, úgy hogy nemcsak magas születésűeknél, de fenkölt szelleménél fogva is mindnyájuk élén van helye s ezzel oly rangfokot ért el, mely haladónak még soha sem jutott osztályrészül. (Éljen éljenés. Hoch! Hoch!)

Ő egy köztársasági király, (Éljenés. Hoch!) mert valóban a mi Bohémünk, az írók birodalma, a világ egyetlen köztársasága. (Tetszés, éljenés, hoch!) A koronát mely egykor felkent fejét koszoruzni fogja, két magyar király szerezte, ő egészítette ki azt a harmadik arbronsal, a babérkoszorúval. (Lelkes éljenés. Hoch! Hoch!)

TÜZ A TENGERTEN.

Turgenjev hátrahagyott elbeszélése.)* Az esemény, melyet elakarok beszélni, 1838-ban történt.

Több utassal együtt az „I. Mikios“ gőzhajón valék, mely Sz.-Pétervár és Lübeck közt a szállítási szolgálatot végezte. A vasutak nagyon ritkák voltak még akkor s az utasok előnyt adtak a tengeri közlekedésnek; sokan magukkal vitték a kocsijukat is, hogy tovább folytassák rajta utjokat Német- és Franciaországban.

Emlékszem rá, hogy steamerünkön huszonnyolc ur fogat volt. Mindössze körülbelül kétszáznyolcvan valánk, beleértve, mintegy husz gyermeket is.

Még nagyon fiatal valék; nem ismertem a tengeri betegséget, egészen átengedhettem hát magamat az átkelés új benyomásainak.

Több nő is volt utitársaim közt a fedélzeten s azok némelyike feltűnt szépsége és bájai által. Sajnos, a legnagyobb részük nincs többé.

Első ízben történt, hogy anyám egyedül engedett utazni, s az elindulás előtt meg kellett fogadnom, hogy ügyelek magamra s különösen, hogy nem fogok kártyához nyulni. Fájdalom ezt az ígéretet szegtem először meg.

Nevezetesen egy este nagy gyülekezet volt a szalonban. Ott volt több ismeretes sz.-pétervári játékos is. Véget nem ért a sok farao játszma s ugyancsak csegett az arany mely akkor kevésbé volt ritka mint manapság.

*) Ezt az elbeszélést halálos ágyán mondta tollba a nagy regényíró egyik barátjának, ki azt egyébb hátrahagyott dolgozataival egy kötetbe foglalva, legközelebb tette közzé az orosz fővárosban.

Sekáig éljen imáadásra méltó nevével, Stefánia főhercegnővel Rezső trónörökösünk, jövönk reménye, folyton gyarapodó családi szerencse verőfényében.

Hugó Viktor halála.

Páris, május 25. Hugo Viktor lakása előtt körülbelül kétezernyi tanuló rokonszenves tüntetést rendezett. A gyászmenetben való részvételre eddig 350 küldöttség jelentkezett.

Victor Hugo haláláról a ma érkezett francia lapok számos részletet közölnek, melyekből a következőket említi fel.

Victor Hugo 1833. augusztus 2-án Vacque-riennek nyitott borítékban a következő levelet adta át, melyben végső akaratát nyilvánította:

„Ötvenezer frankot adok a szegényeknek. Óhajtem, hogy az ő koporsójukban legyenek a temetőbe.

Nem akarom semmiféle egyház szóvalatát; imát kérek minden lélektől. Hiszek istenben.

Victor Hugo. — A költő ezenföül terjedelmes végrendeletet hagyott hátra, melyet hét tanu előtt írt meg. A végrendelet egyik része irodalmi és bölcsészeti programot tartalmaz. Hátragyott több kiadatlan művet, egy drámát, melynek címe: „Az éhség“ és egy másikat, melynek címe: „A színház szabadságban.“

A „Gil Blas“-ban Grimsel (állandólag Rochefort rejtetik alnév alatt) elbeszéli, hogy Victor Hugo egy „Zut“ című egy felvonásos vígjátékot is írt: azonban egy szingizgató nem merte a száműzetésben élő költő művét színpadra hozni.

A „Republique Française“ a következő levelet közli, melyet Victor Hugo 1831. november 5-én írt Gambettának, mikor az közelébe ment lakni.

„Kedves nagy Gambetta! Arról értesítenek, hogy ön szomszédom. Ezt egész egyszerűen találom és bizonyára ön is természetesen fogja találni, hogy kedden hozzám jön ebédelni Látni fogja, hogy a szívem mindig a régi maradt.“

Felelőnk ezt a levél kapcsán egy clericalis boulevard lap azon indítványát, hogy a Carroussel téren épülő Gambetta szobrot rombolják le és állítsák a helyére Victor Hugo szobrát.

Victor Hugo vagyonát 5 millió frankra becsülik; ennek egy jelentékeny része 1871-ben aláírt francia járadékokban vannak elhelyezve.

A költő családjának tagjai: Hugo Leopold, a költő bátyjának fia, Lockroy asszony, kinek első férje Hugo Károly, a költő fia volt, Georges és Jeanne, Hugo Károly gyermekei és Chenay asszony, a költő elhunyt neje és végül Hugo Adél, a költőnek elmebeteg leánya.

A költő holttestét Sée Germain orvos-tanár balzsamozta be.

A költő halálának híre Lyonban, Lilleben, Marseillen, Toulonban és Algierban a községtanácsok elnapolták ülésüket és ki-neveztek küldöttségeket a temetésre. Marseillenben minden klub és a legtöbb consulat us gyászlobogót tűztek ki.

A temetés előkészületei: Hugo Viktor holtteste szombaton állították ki az Arc de Triomphe alatt. Az opera építője, Garnier Károly, a diadalkaput három felől el fogja rekeszteni, s csak a Champs-Élysées felé

A zöld asztal törzsvendégeinek egyike átván, hogy félrehúzódok s nem ismervén ennek okát, felajánlotta, hogy vegyek részt játékában. Midőn tizenkilenc éves koromnak a naivságával bevallottam előtte, hogy miért tartózkodom, kacagásban tört ki, s a társaihoz fordulva, hírlí adta neki, hogy csodát fedezett fel: egy fiatal embert, a ki nem nyul a kártyához és hivatva van megizelni azt a valódi boldogságot, mely az egy-ügyűeknek osztályrésze.

Nem tudom többé, miként történt, de tiz perczel utóbb a játékasztalnál valék, kártyával a kezeimben s játsztam, játsztam, mintha a gonosz szellem szállott volna meg.

El kell ismernem, hogy a régi közmondás nem hazudott; bolond szerencsem volt, csak úgy özőn ött felém a pénz, két csomó arany halmozódott fel reszkető s verejtékek borított kezeimnek két oldalán. — A játékos a ki bele vitt. Nem szünt meg biztatni, s bátorítani engem.

Bevallom, biztosítottam hittem a szerencsém.

Egyszerre szélesre nyílt a szalon ajtaja, egy nő magánkülvilági állapotba szalad be, fuldokló hangon elküldte: „Tűz van!“ s eszméletét veszve rogyott a pamlagra.

Nagy volt az izgatottság. Mindenki felugrott a helyéről; az arany, a bankjegyek minden irányban szétrepültek s a kijárásnak vetették magukat. Hogy is nem vettük előbb észre a füstöt, mely elárasztotta a kabint, nem vagyok képes megfejteni. A léposó egészen tele volt már. Komor erősségű lángok törtek itt-ott keresztül. Egy szempillantás alatt mindnyájan a fedélzeten valánk.

Tűzzel vegyes két vastag füstoszlop nyílt fel a kürtő s az arbocek hosszában.

hagyja nyitva. A koporsót feketével bevont ezüst szalaggal díszített térben huszonkét méternyi magasban állították fel. Hatalmas gyászfatyol fog a diadalíven lengeni s számgos jelvény és csillár fogja a koporsót környezni.

A nép csupán elvonul a koporsó előtt. A munkák csak csütörtökre készülhetnek el s így a temetés vasárnap előtt nem mehet végbe. Vasárnap délben a menet a Champs-Élysées-től a nagy boulevardokou át fog vonulni. A Place de Republique a nagy opera, az opera Comique és konzervatorium énekei seim himnusz énekelnek, melyet Hugo Viktor emlékére Saint-Saëns szerzett. Eleinte azt tervezték, hogy a gyászmenet a Place de la Concordeon Strassburg szobra előtt megálljon, de az eszmét politikai tekintetből el-ejtették. A gyászünnep zenei részében 250 énekes és 200 zenész vesz részt.

A köztársasági tőről a menet a boulevard-Voltaireon át vonul a Pére Lachaisebe. Magát a holttestet, az elhunyt óhaja szerint, közönséges, a szegény osztályok számára szánt halottas kocsi viszik. Franciaország minden vidékéről jelentkeznek a temetésen résztvenni kívánók. Lockroy asszony Lecomte nevű paptól levelet kapott, melyben azt írja, hogy magát és gyermekeit örök kárhözra- itéle, midőn Guibert éreket ismert ajánlatára tagadólag felelt. Ma valami 2000 tanuló zászlóval vonult Hugo Viktor háza elé.

Véres jelenetek Párisban.

Páris, május 25.

A kommun leverésének évfordulója alkalmából rendezett tüntetéseknél tegnap a Pére-Lachaise temetőben komoly összeütközés volt a tüntetők és a rendőrség közt, mely alkalommal kilenc rendőr megsebesült és a kommunardok közül három megöletett, nyolcven megsebesült és sokat elfogtak. A tüntetők végül szétverték.

A kommun napjai óta ez volt az első alkalom, hogy polgárvér folyt. A rendőrség csak kötelességet teljesítette, mikor a vörös lobogót el akarta kobozni. Mikor azonban a kommunardok sértő kifejezésekkel éltek s a rendőrségnek erőszakkal szegültek ellen, mikor a dühös tömeg a drabantokat kövekkel hajigálta, botokkal verte s megsebesítette, a rendőrség fegyveres közbelépésre kény-szerült.

A városi sergeantok s a köztársasági gárda szintén részt vettek az izgatott, felzúdul tömeg lecsendesítésében. Mikor a botrányos jelenetek tetőpontjukra hágtak, mikor már a rendőrtisztek és a kivonult katonák elveszteni látszóttak lábuk alól a talajt, parancsot adtak, hogy löjjenek a tömeg közé.

Végre a köztársasági gárda visszanyomta a kommunardokat. A tömeg kénytelen volt meghátrálni a katonák szoronytámadása elől. A sebesültek számát pontosan tudni nem lehet. Hír szerint 50 rendőr és katoná és 80 polgár sebesült meg.

A radikális sajtó magán kívül dühöng, élén természetesen Rocheforttal. Azt írja, hogy a véres jeleneteket a rendőrség provokálta s hogy a rendőrök a nép gyulosaivá szegődtek. A higgadtabb lapok nyugalomra intik a közönséget, a konzervatív lapok pedig helyeslik a rendőrség eljárását.

Cournet elhunyt kommunardot ma temették el. A temetésen igen sokan vettek részt. A Guy-Patin utcán levő halottas ház-nál több mint 2000 kommunard gyűlt össze. A halottas nép a menet alatt a kommunét éltette. A rendet a rendőrségnek sikerült fenntartani.

Rottenetes, határt nem ismerő ijedség támadt.

Leírhalan volt a zürzavar. Érezni lehetett, hogy az önfentartás kétségbeesett ösztöne szállotta meg mindezeket az emberi lényeket, s első sorban engemet.

Emlékszem rá, hogy megragadtam egyik matroz kezét, s anyám nevében 10.000 rubelt ígértem neki, ha megmenti életemet. A ten-gerezs, aki nem tekinthette komolynak ezt az ajánlatot, kiragadta magát a kezeim kö-zül. Meg sem próbáltam visszatartani őt, belátva, hogy nincs értelme annak, a mit csinálók.

Egyébiránt nyomban el is tűnt. Ta adhatlan, hogy semmi sem tragikusabb, mint a tűz a tengeren vagy hajótörés, de viszont semmiben sincs annyi komikum.

Ime néhány példa:

Egy gazdag ur elkábitva a rémület által, kétségbeesetten hajtogatta térdét a fedélzeten; s a víz melyet nagy bőségben öntöttek a széntartályok nyílásaira, megfőkezé egy pillanatra a lángok dühét, s ő egyszere felegyenesedett s menyörgő hangon kiáltá:

— Hitetlenek! Hát feltehetették-e, hogy ami istenünk, Oroszország istene, el fog hagyni bennünket?

De a következő pillanatban még nagyobb heveséggel kezdett pusztítani a tűz, s a szerencsétlen újra a földre vetette magát s előlről kezdte térdhajtásait.

A közelében egy szigoru tekintetű tábornok nem szünt meg kiálltani;

— Hirnököt kell küldeni a császárhoz. Mi is küldtünk a katonák felkelésekor, a melyben én is személyesen részt vettem, s néhányunkat megmentett az közbelépése.

Egy utas a málbák közt bálványra füg-

A hangulat különben ma már nyugodtabb s ez a temetés is meglátáztott. A koporsót Rochefort, Hebst s egyéb forradalmár lapok munkatársai követették, mögöttük a kommun párt fejei haladtak. A menet minden összeütközés nélkül ért ki a temetőbe, jöllehet több száz katona vett benne részt.

A rendőrök nem vonultak be a temetőbe, mert a rendőrség és a kommunardok közt ez irányban megállapodás történt. Honorat rendőrfelügyelő Cisbonne Blanqui-pártinak megje-gyezte, hogy a tegnapi eset igen sajnálatos és annak nem szabad ismétlődnie. „Azért jö-vők tehát önhöz — ugymond — hogy bekes-séget csináljak. Önök bármily színű zászlót tűzhetnek ki, a milyent akarnak, a vörös lo-bogó kivételével, a temetőben azonban meg-engedjük azt is, hogy vörös lobogóval vonul-hassanak be.“

Cisboue és társai elfogadták a rendőrség ajánlatát s ennek következtében mind nyugodtan folyt le. A sirmál öt szónok beszélt; így Rochefort, Vaillant községi tanácsos, Guille a „Cris du peuple“ munkatársa. Az utóbbi így nyilatkozott: „A fegyvertelen nép tegnap ell-n tudott állani a fegyveres rendőrség támadásainak, és a tömeg ellenállása által jogot szerzett arra, hogy Páris utcáin diadalmas zászlóit lobogtathassa.

A sirtól a néptömeg a Champs des Fédérés-re ment. Itt megint három beszédet tartottak. — De a városi rendőrök gyorsan szétkergették a tömeget a temetőből, anélkül, hogy az ellenállott volna. Egy fekete zászlót vívó férfit egy tiszt felszólított, hogy takarja el, vagy csavarja össze a zászlót, hogy ember nem engedelmességet, hanem ellenállást, mire veredekes támadt és Bagarre rendőr, valamint Gusvillier tiszt megsebesült. Három zavargót elfogtak. Ekkor előhívták a városi lovas őrséget, mely az összes temető környékén lévő utcákról és utakról a népet leszorította. A tömeg hátrálás közben folyton ordította: „Hé! a katonákkal! Hé! a kormányval! Eljen a kommun!“

A forradalmárok Hugo Viktor temetését akarják fölhasználni a kitűrésre. — Lapjaik nyíltan felszólítják, hogy minden forradalmár revolverrel fölfegyverkezve jelenjen meg a temetésen. A gyülekezeten is erre izgatnak. „Bolond volnánk“ — mondta Chabert, — „ha ezt a pártalan kedvező alkalmat föl nem használnánk.“

Rochefort előlékte a gyűlést tartottak a forradalmár lapok ezerszázai. A kommunard Lissagaray a leghevesebb ellenállásra izgatott s midőn némelyek azt tanácsolták, hogy a népet inkább nyugalomra kell inteni, fölkiáltott: „hogy vérnek kell folyni.“ A mérsékeltberek elhagyták a gyűlést.

Napi hírek.

— Tornaegylet A debreczeni tornegylet f. évi május hó 31-én d. e. 11 órakor a tornateremben közgyűlést tart, melyre az alapító, pártoló és működő tagokat tisztelettel hívja meg. Debr. 1885 május 27. az elnökség.

— Versenydíjak a tornamajálison. Az idei tornamajálison megtartandó versenygyakorlatok alkalmával a következő versenydíjak fognak kiosztatni: Altalános ügyességért: 1 arany érem. Nyujtón: 1-ső díj: 2 db. 10 frankos arany és 2 ezüst frt. 2-ik díj: 1 db. 10 francos arany és 1 ezüst frt. 3-ik díj: 4 ezüst frt. Korlátolt: 1-ső díj 2 db. 10 frcos arany és 2 ezüst frt. 2-ik díj 1 db. 10 frcos arany és 1 ezüst frt. 3-ik díj 4 ft. Lovon és bákou

gesztett olajfestésű arczképet vevén észre el kezdte azt rongálni, kiszúrta a szemét, átvágta az orrát és a füleit folyvást kiabálva: — Mit ér most már ez is? Pedig a kép nem volt az övé.

Egy potrohos, német serfőzőhöz hasonló ember, könnyezve éles hangon ordította szakadatlanul:

— Kapitány! Kapitány! S midőn a kapitány türelmetlenkedve galléron ragadta, fölébe kiáltván: — Nos? Eu vagyok a kapitány, mit akar? — a vastag ember buta tekiütetett vett reá s még erősebben ismétlé:

— Kapitány! Kapitány!

Mindnyájan ennek a kapitánynak köszönjük életünket. Midőn még hozzá lehetett férni a géphez megváltoztatta a hajó irányát oldalt, a helyett, hogy folytatta volna az utat Lübeck felé a melyen egészen felemésződött volna, mielőtt kikötőbe érhet. Aztán meghagyta a matrozoknak, hogy kímélet nélkül üssék le azt, a ki hozzá akar nyulni a csónakhoz, a melyek még megmaradtak; a többi elmerült azon tapasztalatlan utasoknak hi-bája folytán, a kik beléjük akartak magukat vetni.

A matrozok, jobbára dánok, hősies és hideg tekintetűekkel s a csaknem vérszínű fény, melyet a lángok rövid kardjaikra vetettek önkénytelen rémülettel tölttek el.

A szél dühösen üvöltött, a hullámok zaját növelte recsegése a tüzek, mely felemészte már a jármű harmadrészét.

Bár mit mondjon is hozzá az erős nem, el kell ismernem, hogy a nők ez alkalommal sokkal több bátorságnak adtak bizonyosságát, mint a férfiak.

(Folyt. köv.)

1-ső díj. 1 db.
frt. 3-ik 1 db.
1-ső díj 1 db.
frt. 3-ik 1 db.
díj. 1 feliszite
díj. 2-ik díj 2
1-ső díj 1 db.
frt. Erőgya
10 frcos arany
— Adakozó
legionnál terv
szék alapjá
manókról: 1.
lóné asszonys
ívén az „altó
gatósága 20 ft
Albort ref. le
Meltóságos Va
342 sz. ivén i
a 448 sz. ivén
gyűjtés
urholgy 100 f
holgy, ki kés
Kaeskovics
Albertn 3 fr
Bözörményi
lós Lajosné i
latból 2 frt, i
frt, a főössze
mely kegyes
köszönetemne
is tisztelettel
zónség beces
máj. 27-én, —
háznagy.
— Eljeg
részt, tekinté
művelő leány
való szépségé
ger Lajos d
— Lak
evang. lelkés
közy Johanna
házában van
— Löv
vészet erdne
mely lövessel
legtöbbkörly
tallért. 1885.
kalmával: D
sel Nadányi
körlyvessel 1
— Az
lőversenyen
20.000 frtta
most ismét r
Sataray Ján
mely fényes
társá fölött.
nosát számo
— Ny
barátok és i
telejtetlen
és barátság
a végtiszte
sújtó földal
fogadják ese
temet. Ha r
— Ka
rék ifja töb
zöje mint h
bölcsészet t
— A l
junius hó e
dódik az új
államvasuta
— Ad
sinlé csalá
ben Weis
frtot, mit
— Fu
fiatal ember
hogy bevált
utalványt a
elutazása n
postát kiny
kilenczven
donosaik a
hatták, hog
áldozataivá
— Et
nak. A m
Kisfaludy
fordulóján
emelni s az
hívja a ma
borra adak
ki írónk ki
ludy Károly
ujjja szület
ő munkáss
irodalom, s
dicsőséget
ugyan műv
váltak; de
által is ler
állítson a
— A
zegről eg
fel. A főh
iparosnak
kiállítás t
legszébb t
egyéndise
főuraink i
— A
francia la
halála al
gyűjtögeti
rőla minde
ki, mint k
Hugo Vik
he irán;

NAGY PÉNZ-SORSOLÁS!

500,000

márka

mint a legnagyobb nyere-mény, nyújtatik sze-rencés esetben Ham-burg államtól biztosi-tott pénzsorsolás által illetve

márka	nyeremény
1 díjnyerem.	300000
1 nyeremény	200000
2 nyeremény	100000
1 nyeremény	90000
1 nyeremény	80000
2 nyeremény	70000
1 nyeremény	60000
2 nyeremény	50000
1 nyeremény	30000
5 nyeremény	20000
3 nyeremény	15000
26 nyeremény	10000
56 nyeremény	5000
106 nyeremény	3000
253 nyeremény	2000
512 nyeremény	1000
818 nyeremény	500
31720 nyeremény	145
16990 nyeremény	300

124, 100, 94, 67, 40, 20.
Ezen 50,500 nyeremény 5 hónap tartama alatt és pedig 7 csoportban huzatik ki.

szűk a sorsjegyeket a huzás előtt és visszafizetjük az összeget, kívánatra előre is beküldjük ingyen a sorsolási tervet betekintés végett.
Mintán ezen új nyereményhuzáshoz számos megrendelőt várhatunk és hogy ezek pontosan teljesítettek legyenek, kérjük a megrendeléseket lehetőleg mielőbb mindenestűre azonban

1885. június 10-ike

előtt, az alóli t fősorsolási irodának közvetlenül elküldeni.
Mindenki nálunk abban az előnyben részesül, hogy a sorsjegyeket közvetlenül és minden közvetítő mellőzésével vásárolhatja, ennél fogva nemcsak a hivatalos nyereménylajstromot kapja a lehető legrövidebb idő alatt felszólítás nélkül, hanem az eredeti sorsjegyeket és a tervszerűen megállapított áron minden föllílesztés nélkül.

VALENTIN & Co.

Königstrasse 36-38.
Hamburg.

Ezen legújabb Hamburg állam magas kormánya által engedélyezett és az összes államvagyonnal biztosított nagy pénzsorsolás 100,000 sorsjegyet tartalmaz, melyekből 50,500 sorsjegy tehát, több mint a fele az ide oldalt jegyzett nyereményekkel hét osztályba folyta ólagosan sorsolás alá kerül.

A sorsolás alá bocsátott összes vagyon
9.550,450 márka.

E nagy pénzsorsolásban kisorsolandó nyeremények dus tartalma, valamint a pontos nyeremény-kifizetés iránti lehető legnagyobb garancia a sorsolásnak mindenütt a legnagyobb kedveltséget biztosítja. E sorsolás a terv határozmányai szerint külön e célra kinevezett vezérigazgatóság által intéztetik és az egész vállalat az állam által ellenőriztetik.

E pénzsorsolásnak lényeges előnye abból áll, hogy az összes 50,500 nyeremény s még azonkívül egy elsőbbségi nyeremény két osztályba sorozva biztosan kisorsollatik.

Az első osztály főnyereménye 50,000 márka, emelkedik a második osztályban 60,000 márkára, a harmadik 70,000 a negyedik 80,000, az ötödik 90,000, a hatodik 100,000, a hetedik esetleg 500,000, de mindenesetre 300,000 200,000 márkára stb.

Ezen pénzsorsolás eredeti sorsjegyeinek eladására az alóli-irt kereskedelmi cég lett megbízva s kérésnek mindazok, kik az eredeti sorsjegyek megvásárlásánál részt venni szándékoznak, hogy megrendelőiket közvetlenül e céghez küldjék.

E tisztelt megrendelőik kérésnek, hogy a megfelelő összegzekek oszt magy. papírpénzben, vagy levéibélyegben küldjék. — A pénzt postautalványval is lehet küldeni, vagy kívánatra postautalvánnyal is küldetnek sorsjegyek.

1 egész eredeti sorsjegy csak frt. 3.50 o. é.
1 fél " " " frt. 1.75 o. é.
1 negyed " " " frt. 90 o. é.

Mindenki az államezimerrel ellátott eredeti sorsjegyet kap és egyttal hivatalos sorsolási tervet, melyből minden bővebbi nyereménybeosztás, a huzás napja és a különböző oszt. betétei meg tudhatók, a huzás után azonnal a megrendelő a hivatalos, az államezimerrel ellátott nyeremény-lajstromot kapja, mely pontosan a nyereményeket illetőleg a kihuzott számokat tartalmazza.

A nyeremények kifizetése tervszerűen és pontosan állami jóállással történik. Ha netán a megrendelő nem volna megelégedve a sorsolási tervvel, akkor készséggel visszavesz-

Paulovai savanyuviz.

Bereg megye legkittinőbb terméke, Szolyva tőszomszédságában,
Gyógyhatása

a léző szervek, idült tüdőhurut, kezdődő tüdőgümőkör, az altesti szervek bántalmaj-ban, hiányos emésztés, máj és lép keményedésnél, aranyeres bántalmaknál, a vizelő szervek bajainál,

Borral vegyive

kellemességre, feltűl minden bereg megyei terméket, mivel nélkülözti azon kel-lemeden édes ízt, mely amazoknak sajátjuk, ez ellen kedves savanyu ízü,

Raktáron

minden időben friss töltéssel 1 lada 40 üveggel 4 forint,
1 " 60 " 4 " 20 kr.
ladák teljes számu üres üvegekkel 1 frtért vétetnek vissza

Huszár Károlynál.

Üzlethelyiség változtatás.

Tisztelellettel jelentem a n. é. közönségnek, hogy a városháza alóli helyiségemből **Férfi, női- és gyermek czipő üzletemet**

FÓPIACZ, a Tisza-féle (volt Degenfeld) házba Konez L. tüzlete mellé helyeztem át. Midőn ennek fizvelembe vételét a n. é. közönségnek ajánlom egyszersmind tudatom, hogy a

a tavaszi és nyári idényre raktáramat dusan felszereltem; különösen

Everlasztin női, férfi és gyermek czipőket jó minőségben olcsó árak mellett szolgálhatok.

Magamat új üzlethelyiségemben is a n. é. közönség további nagyrabecsült pártfogásá b ajánlv, vagyok tisztelellettel

TÓTH FERENCZ

Megrendelések mérték után, javítások és vidéki megbízások gyorsan és pontosan.

288. LOTTERIE
garantirt vom Staate Hamburg.
Das zur Verloosung kommende Gesamt-Capital beträgt:
9,550,450 Reichsmark.
Der grösste Gewinn beträgt im glücklichsten Fall
500,000 MARK

HAMBURGI NAGY PÉNZ-SORSOLÁS

100,000 sorsjegyből áll, melyek közül 50,500, tehát több mint fele, mellette feltüntetett nyereményből hét osztályba beosztva huzatik

Az egész vállalat biztosítva és Hamburg államtól ellenőrizve van. Az első osztály főnyereménye: 50,000 márka, de f-ljebb meg a második osztállyal 60,000, a harmadikban 70,000 márkára stb.

Fizetések o. é. jegyekben, bélyegekben a megrendeléshez hozzásatolandók, ugyszintén postautalvány mellett is eszközöbibe a megküldés; kívánatra megrendelések postautalvétel mellett is teljesítetnek.

Az első osztályhoz:
1 egész eredeti sorsjegy o. é. frt. 3.50
1 fél " " " o. é. " 1.75
1 negyed " " " o. é. " 90

Mindenki egy az államezimerrel ellátott eredeti sorsjegyet kapja kéhez a hivatalos sorsolási jegyzékkel együtt, minden bővebb felvilágosítás, nyeremény beosztás, huzási dato és betétek a különböző osztályokhoz meg tudhatók. Huzás után azonnal minden résztvevő a hivatalos nyereményjegyzéket megkapja. A nyeremények kifizetése tervszerűleg **állambiztosíték** mellett történik. Ha netán várakozáson kívül egy megrendelőnek nem convenálna a sorsolási terv, kész vagyok a nem convenáló sorsjegyeket huzás előtt visszavenni.

Kívánatra hivatalos sorsolási terv ingyen megküldetik. Kérek minden megrendelést ham. r. legkésőbbben azonban **1885. MAJUS 30-ig** egyenesen **Koennemann J. P.** fősorsolási-iroda, HAMBURG megküldeni.

Maria-celli gyomor-cseppek;

jeles hatásu gyógyszer a gyomor minden bántalmai ellen.

es felmulhatatlan az étvágy-hiány, gyomor-geyengeség, rozsz szagu felbűfzés, köhika, gyomorhurut, gyomorégés, huygköképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás löfjás (ha aza gyomor-ból ered), gyomorgörce, székszorulat, a gyomor-nak túlterheltsége étel és ital által, gilisza, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegcsé ara használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható: Debreczenben Dr. Rothschnek V. Emil Göltl Nándor, Tamásy gyógyszerész uraknál. Kun-Szt-Márton Batha Zoltán gyógyszerésztárában, H. Szoboszlón: Trocsányi Imre gyógyszer. Ks-Marja i Gollasz Frigyes gyógyszer, Hajdu-Nánás: Kovács Lajos gyógyszerész, valamint az osztr. magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerésztárában és kereskedésében. Központi szétküldési raktár nagyban és kiscsinyben.

Brady Károly,
„az őrangyalhoz” ezimzett gyógyszerésztárában
Kremsierben, Morvaországban.

WALSER FERENCZ

Alapított 1858-ban.

első magyar gép- és tüzoltoszerek gyára, harang és érczöntödéje,

UDAPESTEN ROTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánja gyártmányát mint magyar különlegességet,

kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetést berendezést városok, földbirtokosok és magánok részéről, modern technical alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ- és MAGÁN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes ürszékék

felállítására és minden vízművi munkát gyors és pontos kivitelére.
Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYUGYAR.

Debreczen, 1885. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában, Piacz, SIMONFFY-ház.

Szerkesztő
Ház
HIF
előfizetési pénz
valamint a
minden köze
Bérmertelen le
XII. é
Bud
n. A
pokban b-f
ülésszakát,
figye ni, m
lenzéknek
ügy átkáló
lati. Az
Tisza-korm.
kiegyezés
szűl, hogy
lehetetlen
meg a köz
kormányzás
den téren
fog eredmé
Igy sz
állítási. I
mind csönd
litásunk va
valamint a
dagsá;a, sz
ellenzéki b
jaikkal ell
csat akozni
Persze
hogy a köz
kus jóslata
jába öltözte
De hát biz
kétségtelen
apodiktikus
séget, ketel
esik kon-ta
kö:letünk
fóltott a bu
latoknak fé
sült ellenzé
jük, hogy
nyeremény, a
sággal me
igaz színbe
hogy sok
mar-dás h
ágának n
egészes
mulasztásá
A „Debr
NY
Csak
vedtem. Az
pokolban. E
Fólseli tűz.
palom. Szal
en, csak
nom! Meg,
Hanem
volt hozzá
százszor is,
meg! Es ki
bolyongtam
Ruháim
Uram akkor
doltam: eln
vagy, a bol
kád öleben
Es ott
a bol, gond
csokolózik.
megszált a
tam magam
Meghu
tet az erdő
bokor eltak
beesteledik.
Akkor
a menyaszo
azon a hely
szabad kijá
De mo
láttam ellá
gondoltam,
egyed 1,